706/04

Den 27. september 2004 blev i sag nr. 62.258:

xxxxxx xxxxxxxxxxxxxx
xxxxx xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familiens Basisforsikring II i Tryg Forsikring A/S , klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning i forbindelse med en anmeldt ansvarsskade.

Klageren er utilfreds med, at selskabet har afvist at yde erstatning for et par briller beskadiget under en vandretur i Norge.

Selskabet har ved skrivelse af 29/10 2003 til nævnet anført:

> "Vores kunde, J.K.-M. [klageren], mener, at vi skal betale erstatning for en skade på et par briller tilhørende skadelidte, F.T.
>
> Vores kunde anmeldte den 11. august 2003 pr. telefon, at hans søn under en vandretur i Norge havde ødelagt et par briller tilhørende skadelidte. Ifølge vores kunde havde skadelidte lagt brillerne 'fra sig på siddepladsen (bænk)', og her havde vores kundes søn sat sig på dem. Vores skadebehandler, H.H.E., afviste herefter skaden, idet den måtte betegnes som hændelig i henhold til gældende dansk retspraksis. Under samtalen redegjorde vores skadebehandler for praksis fra Ankenævnet for Forsikring.

Den 18. august 2003 kontaktede vores kunde en anden af vores medarbejdere, L.H., og anmodede om, at få tilsendt en skadeanmeldelse, som efterfølgende blev sendt til ham.

Den 4. september 2003 modtog vi den skriftlige skadeanmeldelse fra vores kunde. Af anmeldelsen fremgik blandt andet: 'Der var foran fjeldstuen borde og med faste bænke. Vi smed rygsækkene og satte os til at spise ved bordene. Vi nød pausen efter den lidt anstrengende fjeldvandring. F.T. lagde sine briller på bordet, og vi snakkede og hyggede os, købte lidt chokolade, te og kaffe inde i fjeldstuen. Vi satte os lidt omkring, nogle lå ned, nogle havde taget støvlerne af. A.K.-M. - vores kundes søn - satte sig så op på bordet for at nyde udsigten ud over den flotte langstrakte sø med høje fjelde rundt om. I ubetænksomhed satte han sig desværre direkte på F.T.'s briller.' Det fremgik endvidere, at der var 3 vidner til det passerede.

Den 12. september 2003 meddelte vi vores kunde, at vi lagde den først afgivne forklaring til grund for vores afgørelse, og at vi derfor ville fastholde, at der var tale om en hændelig skade.

Den 17. september 2003 modtog vi et brev fra vores kunde, hvoraf det fremgik, at vores afvisning beroede på en misforståelse. Vores kunde anførte: 'Da jeg talte med selskabets medarbejder blev jeg noget paf over den bastante, øjeblikkelige og indiskutable afvisning, og det kan måske begrunde misforståelsen'. Han ønskede, at vi tog sagen op til fornyet overvejelse.

Den 23. september meddelte vi vores kunde, at vi fastholdt vores oprindelige afgørelse, og vi vedlagde kopi af kendelser nr. 37.376 og 43.586.

Efter vi har modtaget klagen, har vi gennemgået sagen på ny.

Af betingelserne fremgår, at forsikringen dækker i de tilfælde, hvor en sikret pådrager sig et juridisk erstatningsansvar for skader på personer eller ting forvoldt i forsikringstiden. Derudover - dvs. uanset, at der ikke måtte være et juridisk erstatningsansvar - yder forsikringen dækning ved skader ved gæstebudsskader, jf. punkt 8.3.2.

Efter dansk ret er man normalt juridisk ansvarlig, når man ved fejl eller forsømmelse er skyld i den skete skade. Denne hovedregel står ikke skrevet i nogen lov, men er opstået gennem mere end 200 års retspraksis. Er skadevolderen uden skyld i skaden, kaldes den hændelig, og for hændelig skade er man ikke erstatningsansvarlig. Derfor må skadelidte i en sådan situation selv bære tabet.

Af punkt 8.3.2 fremgår, at forsikringen dækker gæstebudsskader. Gæstebudsskader er skader på ting, som sker under almindeligt privat samvær, og hvor den juridiske bedømmelse typisk ville frifinde skadevolderen fra ansvar, netop fordi det er foregået under dette samvær.

Vi finder, at det - i overensstemmelse med vores kundes første forklaring pr. telefon - må lægges til grund, at skadelidte havde lagt sine briller fra sig på siddepladsen på bænken. Vores kundes efterfølgende oplysning om, at brillerne lå på bordet, må anses for at være en ændret forklaring.

Det må endvidere lægges til grund, at skaden herefter skete, da vores kundes søn satte sig på bænken.

Herefter finder vi, at skadevolder ikke har pådraget sig et juridisk erstatningsansvar for den forvoldte skade. Der er tale om en hændelig skade, og vi ser os derfor ikke i stand til at yde dækning på ansvarsforsikringen i den pågældende sag - heller ikke efter bestemmelsen om gæstebud. Vi henviser til ankenævnskendelser nr.: 3.638, 37.376, 43.586, 51.030 og 57.328.

Vi må således fastholde vores afgørelse i sagen."

Hertil har klageren ved skrivelse af 7/11 2003 til nævnet anført:

"Det fremgår, at jeg tre gange har henvendt mig til forsikringsselskabet, den første gang telefonisk og sidste gang skriftligt. Dette er helt korrekt. Men det er forkert, at jeg har ændret forklaring af skadesforløbet. Jeg har måttet rykke for at få dem til at

fremsende en skadesanmeldelse og jeg undrer mig fortsat over første gangs bastante afvisning.

Da jeg d. 11. august ringede for at få en skadesanmeldelse, gav jeg kun en kort forklaring. Senere skrev jeg, som det fremgår af bilag 1, en forklaring af hændelsesforløbet. Den skriftlige forklaring er en uddybning og præcisering af hændelsesforløbet. Men er ikke en ændret forklaring! I redegørelsen er jeg forkert citeret fra første henvendelse - jeg må blankt afvise selskabets forsøg på at mistænkeliggøre min person, og med henvisning til citatets formulering, må jeg spørge, hvem bruger parenteser i talesprog? Har selskabet en båndmaskine tilsluttet, når kunder henvender sig? Nej, jeg tror at pågældende medarbejder har nogle upræcise notater i sagen, og det ligger til grund for deres afvisning.

Jeg fastholder selvfølgelig min skriftlige forklaring, som beskriver hændelsen, hvor min søn i ubetænksomhed satte sig på et par briller."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Stk. 8.3.2 Gæstebudsskader**

Denne forsikring dækker gæstebudsskader. Gæstebudsskader er skader på ting, som sker under almindeligt privat samvær, og hvor den juridiske bedømmelse typisk ville frifinde skadevolderen fra ansvar, netop fordi det er foregået under dette samvær."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærkes, at klagerens senere supplerende forklaring ikke kan anses som forenelig med den forklaring, som selskabet har noteret, at klageren først afgav. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet ved sin afgørelse har lagt den første fremstilling af det passerede til grund, idet nævnet ikke på det foreliggende grundlag finder anledning til at betvivle, at klageren har forklaret som anført af selskabet.

Ved at sætte sig på den omhandlede bænk uden først at se, om der dér forefandtes effekter, der kunne beskadiges herved, findes klageren ikke at have udvist en uagtsomhed, som efter dansk rets almindelige regler kan medføre noget erstatningsansvar.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen